

Bản tin

H
H
A

N

LƯU ĐÀ

H

Ữ

U

SỐ

2

12-1987

LỜI NÓI ĐẦU.

Bản tin số 1 đã được gửi tới tay các bạn thám thoát đã gần 1 tháng trôi qua, trong thời gian chờ đợi phát hành bản tin số 2 vào tháng 12, Bob Gioi và Hoà Đàm hội họp chờ đợi bài vở, ý kiến hưởng ứng của các bạn gửi về, đã 1 lần Bob Gioi tham thố với HOA ĐAM "điều này chắc phải đẹp tiệm qua mấy đi! Ế khách quá, gần 1 tháng nay kể từ ngày ấy, không kể nắng mưa ngày nào tao cũng ra thùng thẻ lục lọi chả có gì hết, ngoài mấy cái bill nhỏ chủ nhà bank, không lẽ tao với mấy đêc diên hoai, coi cũng kỹ, HOA ĐAM với cam "đừng nản mấy, từ từ, để tao làm 1 phát long distance nhá! nhớ bạn hiền, có gì tao cho mấy hay sau", cho đến ngày hôm nay thì tinh thần Bob Gioi và HOA ĐAM đã lên quá cao, cam ờn ĐƯỜNG MINH CHAU, VŨ VĂN PHƯƠNG, ĐÀO HAI, KHANG, TRÚC và tất cả các bạn đã điện thoại góp ý kiến, Bản tin số 2 sẽ đến tay các bạn vào đầu tháng 12 này, Hy vọng số 3, số 4, số 5...v.v. lần lượt từ từ sẽ được phát hành tương lai với 1 niềm tin vững mạnh.

BOB. GIOI.

Về một lần gặp lại —

— D.M. Châu

Đi trở lại Seattle khi cái nắng oi nồng của mùa hè đã bắt đầu dịu lại, những chỗ chỗ về tuổi mát của mùa thu. Quê xa lộ 405 nhìn xuống vịnh Seattle, màu nắng trải một lớp vàng thắm trên màu xanh của biển và những rừng thông ven bờ tạo nên một bức tranh thật đẹp và sống động. Lòng tôi bỗng lâng lâng sau những ngày tháng mệt nhọc vất vả với cơm áo, với cuộc sống máy móc ở một xứ sở xa lạ mà mình phải hội nhập khi đã quá nửa đời người.

Sáu năm xa cách Seattle vẫn không thay đổi nhiều. Người thì có đông thêm ở khu trung tâm thành phố và các hotel vào cuối tuần, nhưng những khu ngoại ô như Kirkland, Bellevue, Redmond vẫn giữ được vẻ trầm lặng cổ điển. Sự yên tĩnh và màu xanh muôn thuở của những rừng thông có tính thu hút lạ lùng đối với những người thích cuộc sống nhàn nhã, ẩn dật. Đó là điều làm tôi yêu thích thành phố này, cũng là một lý do cho lần trở lại này, ngoài lý do chính là về để dự đám cưới Khang và gặp lại các bạn cùng khóa, những người bạn mà tôi đã một thời thật gần gũi trong đời sống nhà binh. Có người đã cùng tôi học chung nhiều năm ở trung học, để rồi theo cơn lốc cuốn của cuộc chiến rời quê nhà, cũng rời trường học vào quân ngũ giữa tuổi đời mười tuổi đẹp nhiều mộng ước nhất của người thanh niên, cũng qua những ngày tháng đời thật nhiều mơ hồ ở quân trường, chia nhau từng củ mền cơm, từng bát đồng nước giữa nắng gió cát bụi ngoài bãi tập. Có người đã cùng theo nhau từ đơn vị lớn đến đơn vị nhỏ, từng vùng từng điểm của chiến trường, từng đầu sông góc đảo để chia nhau hơn nửa những khổ nhọc của đời nhà binh và những ước mơ thật nhỏ bé của con người, về một tương lai ở nơi quê hương

thanh bình không tiếng súng. Trời nổi qua nhiều đơn vị theo nhịp độ của cuộc chiến, có những người bạn tôi chưa từng gặp lại từ ngày ra trường, có người tôi chỉ nghe tin mất còn qua một vài người bạn gần đơn vị thỉnh thoảng được gặp. Cho mãi đến ngày tan hàng ra ngũ, anh em tan tác mỗi người một ngã, có kẻ trở về quê vui đời trong trại cải tạo, người thì bỏ đi khắp 4 bên phương trời. Sang đến bên này đất nước người quá bão táp, anh em dù biết có ở đây, việc gặp lại đề cũng ngời ửng với nhau một lý niệm, cũng nhắc nhớ những kỷ niệm cũ nhiều khi như một việc không tưởng. Bởi vậy khi không điện thoại mời lên dự tiệc cưới và nghe hòa đàm cho biết lần này anh em sẽ về đồng, tôi đã quyết định ngày là sẽ đi, dù vẫn còn một nhiều sau lần mở hội tháng bảy.

Anh em về gặp nhau tay bắt tay thật chặt, mừng rỡ pha lẫn một chút buồn ngui. Mừng vì những người anh em đến đây năm nào từ bên kia bờ đại dương, bước chân lên đất người còn băng băng vì những thay đổi mắt mắt quá bất ngờ; hoặc những anh em đến sau này, từ từ vì ngục tù Cộng sản, nay đều đã ổn định được cuộc sống với công ăn việc làm vững chắc. Và buồn vì nhìn thấy trên đôi mắt nhau những sợi tóc bạc, dấu hiệu của tuổi già sắp đến, đề chạnh nhớ câu thơ "Việc nước chưa xong đầu đã bạc" mà buồn vì mình không

còn làm được gì cho quê hương đất nước.

A
A A

Tôi đến dự đám cưới Khang để thấy niềm vui trong ánh mắt chú rể, dù gần 40 tuổi đời vẫn nặng lòng đam mê trong cuộc sống có làm bạn tôi già đi nhiều hơn những năm trước. Khang là một trong những người bạn tôi đã có nhiều dịp gần gũi, tư tưởng học cho đến trường nữa bình. Anh là người hiền lành và ngoan đạo, điều làm cho anh đời khi thiết thời trong đời sống, nhưng ngược lại giúp anh được lòng tất cả bạn bè. Vì thế tôi không lạ mã thấy đám cưới anh có thật đông bạn bè về dự. Có điều của Khang cũng không xa lạ với gia đình H.Q., vì là em gái của Quá, 1 niên trường khóa 19. Vợ chồng Quá cũng là những người rất thân cận và có quá nhiều kỷ niệm vui buồn với nhau tôi, Hoa, Khang trong thời gian cũng ở CC/YTTV/Đông Tâm, đến nỗi chúng tôi xem như là những người không thể thiếu trong các cuộc họp mặt. Tôi vẫn gặp lại ở đây đồng lứa bạn bè ở Seattle như Lý, Trúc, Hồng, Minh,

Thiên, Quá, Đào Hải. Dĩ nhiên phải kể cả các quý phu nhân và đây đây cả ngôi các bà đã giữa tiệc ngoạn ngoạn những chỗ cho bọn đàn ông có hai bàn trống để ngồi chung tâm sự sâu nhiều năm không gặp. Ở xa về có Đình từ Minnesota, Hoa Đam và phu nhân Kiều q. Tài từ Virginia, vợ chồng Mãng từ Texas, Hạnh từ L.A. Mai từ Hawaii, cũng vài bộn nữa cũng trong gia đình H.E. mà tôi mỗi lần đều được gặp. Đồng bọn sẽ nên đám cưới Khang-Thủy thật náo nhiệt, phải nhớ Hoa Đam tận tình làm hạt náo viên, phải vì anh em lâu ngày gặp nhau có dịp đưa đũa và nhiều điều để nói. Tiệc ngắn tình dài, nói mãi đến giờ nhà hàng đóng cửa vẫn chưa hết chuyện, anh em bàn nhau kéo cả về nhà vợ chồng Quá để tiếp tục. Ở đây Hoa Đam đã đứng ra hô hào một cuộc họp to để các anh em cũng khoẻ, với sự tham dự của tất cả thân hữu có mặt. Liên tiếp cuộc họp anh em đã đọc qua trong bản tin số 1, qua bài này tôi chỉ muốn gửi lời hoàn hô hoà tâm và định, những người đây thiện chí trong việc vắn đồng họp một kỷ niệm 20 năm của khóa Lưu Đầy. Đó là đến từ lâu tôi vẫn muốn làm, và chắc rằng nhiều anh em khác cũng vậy, bởi đó là một dịp tốt để anh em gặp lại nhau sau thời gian dài, cũng nhắc nhớ những kỷ niệm cũ, cũng sống lại tình thân huyết để chí tình ngày nào, cũng như cũng như trao đổi những kinh nghiệm sống đã học hỏi được trong những năm tháng

sống trên đất nước người. Cho mục đích xa hơn nữa,
cuộc họp mặt còn là bước đầu của sự kết hợp chặt
chẽ hơn giữa các anh em, tạo sự tương trợ, lẫn nhau
trợ cuộc sống đầy thế thái vô phân đầu khi chúng ta
đều bắt đầu mỗi một và bước vào tuổi già. Tôi cũng
qua bài này, gửi đến M. X. Mọi lời cảm ơn về việc đã
số sẵn tình nguyện tổ chức họp mặt cho khóa. Thêm
chúc Mọi Sơn tìm lại niềm vui và mọi này dù có họp
mặt ở Hawaii hay nơi đâu chăng nữa, mong rằng
sẽ có Mọi trợ số các anh em cũng về thăm dự.
Hẹn gặp lại tất cả anh em L. D., những chàng trai trẻ
hồi mười năm trước đã cũng mặc màu áo trắng với ước
mong hồi số.

Tháng 9, 1987

TIN BAN: Vui liên lạc thêm được BUI KẾ DIỄN
3135 Springfield Wy
San Jose, CA. 95111
Tel. (408) 226-6230
xin thông báo để anh em biết trợ bản tin số 2.

Ý KIẾN:

* Bản tin nên giữ tên LƯU ĐẠT vì sẽ gọi anh em nhớ
nhiều hơn về khóa L. D. ngày xưa.

Làm tạ,

Lưu tay Kháng chân thành Cảm tạ Các
Ban thân hữu Lưu tay: Hân, Mãng, Tài, Hòa,
Dinh, Châu, Shông, Hồng, Trục, Ly, Hinh, Hải,
Thiện đã đến chung vui ngày vui của Lưu
tay Kháng này.

Chào thân hữu
Lưu tay Kháng.

OCT. 26, 1987

Hòa, Dinh thân,

Tao đã nhận đã đọc tập Ban thân hữu của Lưu tay
Tao hoàn toàn ủng hộ việc họp mặt kỷ niệm hai
mười năm của khóa Lưu tay chúng ta, ngoài ra
có thể thành lập hội thân hữu Lưu tay để chúng ta
có dịp để gặp liên lạc, viết chặc tình thân hữu.

Còn danh sách các Ban Lưu tay, theo tao hiểu
như sau:

- Cựu Dân Điểm: 6100 EDINGER AVE # 406
HUNTINGTON BEACH, CA. 92647
TEL: (714) 840-3324

Tao có gửi cho
trên bản tập
Ban thân hữu.

- Nguyễn Duy Thành: hiện ở San Jose, CA, có thể hỏi
thằng Táo, hy vọng liên lạc để biết. Thành.

- Đặng Chí Kiên hiện ở SANTA ANA, CA. bây giờ không
biết ở đâu! (Tao có gửi tập Lưu tay thân hữu cho Kiên nhưng bị
hoàn trả lại).

L. Đ. KHANG

Lebanon, Ohio ngày 25-9-87

Hoa thân

Hôm nay mới có được chút thời giờ viết thư thăm má, nghe má kể, thấy anh em ai cũng bầy tỏ tình cảm dạt dào, sẵn sàng dang tay tương trợ lẫn nhau, chúng tỏ mỗi tình huynh-đệ chi binh vẫn còn đậm nét trong lòng mỗi người, thật là cảm động.

Như đã có lần bầy tỏ với má, nếu hội họp nhau chỉ để vui chơi nhậu nhẹt, cũng lắm là nhắc nhớ nhau những kỷ niệm cũ một đời lữ rồi thôi thì chẳng nên mất thời giờ, mệt nhọc quá đỗi! Còn như đã có ý muốn làm một cái gì lâu dài và có ý nghĩa thì hãy nên bàn tính để bàn đến.

Theo hiểu ý của tao, làm việc gì cũng vậy, phải có tình có lý; nếu chỉ có tình mà thiếu lý thì việc sẽ đi đến chỗ đổ vỡ, nếu chỉ có lý mà không có tình thì việc sẽ đi đến chỗ phi nhân. Các cụ xưa có câu: tình lý tương tham, có nghĩa là tình hai phần, lý ba phần. Nói theo giọng người xưa, chúng ta thử xét xem công việc đi tình của chúng ta có đủ hai yếu tố tình lý không? nếu có đủ, thì mới nên làm.

Vậy về tình, chúng ta còn nên ra ít nhất hai môi tình sau đây để làm căn bản cho lý do

hội họp:

1. Tinh chiến hữu tương thân tương ái
2. Tinh dân tộc (tinh nước + tinh nhà)

Về lý, tạm chia 3 phần:

1. lý tưởng (tôn chỉ, đường hướng)
2. Chương trình, công tác (đầu tiên, ngắn hạn...)
3. Tổ chức (ban điều hành hay điều hợp)

Xét về lý tưởng: Trước hết chúng ta không định chúng ta không làm chính trị hiện theo ý nghĩa xôi thịt, tư đàng, tư lợi... nhưng chúng ta có lập trường chính trị, đó là lập trường dân tộc, chống cộng sản. Vì chúng ta vẫn nhớ chúng ta là những sĩ quan QLVNCH bị cưỡng bức buộc súng! Sáu chữ

Tổ Quốc, Danh dự, Trách nhiệm

vẫn là phương châm của chúng ta.

Xét về tổ chức: Anh em trong ban điều hành hay ban liên lạc có thể ở xa nhau và liên lạc bằng thư từ cho đỡ tốn kém, tuy nhiên ít nhất nên có hai ba người giữ vai trò chính nên ở gần nhau cho dễ làm việc. Nên làm thế nào để tất cả anh em có thể đóng góp ý kiến và công sức tùy theo hoàn cảnh đường đời tạo dịp liên lạc và chia sẻ với nhau luôn.

Tôn trọng nguyên tắc dân chủ,

Thật thà, chí tình, tránh những hoang phí không cần thiết.

Xét về tinh cảm: Luôn giữ gìn và phát huy tình

hưngnh đề chi binh ; Chấp nhận sự khác biệt ý kiến
nhưng không chấp nhận sự bất hòa, "Quân tử hòa
nhĩ bất đồng".

Nêu cao tinh tự dân tộc, nhắc-nhở nhau về
trách nhiệm và thân phận của những kẻ vong quốc.

"Quốc gia hưng vong, thất phu hữu trách".

Hòa thân, ở trên là đại khái mà ý điểm chính
tao muốn góp ý với mấy vị anh em, đây cũng
là việc "chính danh", danh có chính thì ngôn ngữ
thuận, bằng không sự hội họp của chúng ta sẽ
chỉ như hình ảnh trong câu thơ Đường:

Thường nề bất tri vong quốc hận
Cách giảng do xướng hậu đình hoa.

Cụ Phan Bội Châu dịch:

Con buôn biết nước mất đầu
Cách sông hát xướng mấy câu hậu đình!

Tao tạm ngưng bút, cho tao gọi lại Chao,
thăm hỏi đến tất cả anh em và gia đình khóa
"lưu đày" Rất mong ngày tái ngộ.

Thân mến

Vũ - Văn - Phương

T.b. gửi mấy chi phiếu
20.000 đồng góp với anh em,
và bài thơ "Biệt xứ" của Vũ Hoàng Việt Ly.

Biệt xứ

Trời nam mây âm u
Đất nam oằn dẫu khô[?]
Chim biệt xứ xa mù
Ngỗng trông nhìn lại tổ[?]
Lời ghen ngáo trong cô[?]
Mắt lệ trào rưng rưng
Ta bỏ đàn em dai
Và mẹ già sầu lừng
Đây là lay thú nhất
Xin mẹ thú tội con
Đời mẹ đã hao mòn
Tham nuôi con từ tôi
Khẩn tang con xin liêm
Cũng cái lay thú hai
Oi đoan trường bi ai!
Nếu con không về kịp
Trước giờ mẹ nhắm mắt
Đây là lay thú ba
Trước lá cờ tổ quốc
Cho đôi chân vững bước
Cho chí khí không sờn
Cho lòng vẫn keo sơn
Trong những ngày biệt xứ!
Vũ Hoàng Việt Ly